

**Пловдивско
Градско Общинско Управление**

№ 596

гр. Пловдивъ, 26. I. 1933 год.

До Господинъ

Министра на Търговията, Промислеността
и Труда;

До Господинъ

Министра на Вътрешнитъ работи и Н. З.;

До Господа Народнитъ Представители;

До Г-нъ Председателя на „Съюза за защита
на родната природа“.

СОФИЯ.

Господинъ Министре,

Господа Народни Представители,

Въ внесения и гласуванъ вече отъ Народното събрание на първо четене „Законопроектъ за кариеритъ“ има постановления, които застрашаватъ запазването на ценнитъ за гр. Пловдивъ хълмове, които, както е известно, се състоятъ отъ каменни (сиенитни) масиви. Тъзи хълмове, изтраяли вѣчността до сега, се считатъ за най-скъпото и неocenимо украшение на града, неговъ незамѣнимъ даръ отъ природата, гордостта му, и най-последно — както сж писали знаменити пжтешественици за тѣзи хълмове — тѣ сж „Перлитъ на гр. Пловдивъ“.

Пловдивската община отъ освобождението до сега много усилия е направила за да запази своитъ хълмове. Тя даже напоследъкъ съ решение на общинския съветъ подъ № 70 отъ 6. VI. 1932 год. забрани абсолютно да се къртятъ камъни отъ кое да е тепе въ града, като съ това си решение остави на заденъ планъ повече отъ 400 души каменари, пловдивски граждани—глави на семейства, както и значителни приходи отъ кариеритъ за общинската каса.

Въ особеннитъ грижи за хълмоветъ въ и около Пловдивъ се почна и системното имъ покриване съ зеленина—залесяването имъ, съ цель, едновременно съ украсата, да се подобри климата—да се смекчатъ горещинитъ въ този юженъ градъ, като се дадатъ въ залесенитъ хълмове мѣста за прохлада на широкитъ народни маси, които презъ дългото пловдивско лѣто нѣматъ възможность да излѣзатъ вѣнъ отъ града.

Кои постановления на новия законъ (законопроектъ) за кариеритъ представляватъ опасность за бждещето на пловдивскитъ хълмове, (каменни масиви), за разрушаването имъ—за използването имъ отъ безогледни хора или сдружения за печалби—това имамъ честта да посоча въ настоящето ми изложение, и отъ името на целокупното население на стохилиядния второпрестоленъ гр. Пловдивъ, и по единодушното решение на Пловдивския общински съветъ, да моля Господинъ Министра на Търговията, Промислеността и Труда—вносителятъ на законопроекта—и Господа Народнитъ Представители, щото, казанитъ постановления да бждатъ видоизмѣнени или премахнати.

Постановленията, за които е речъ и за които се отнася настоящето ми изложение и молба до Народното събрание, за видоизмѣнение или премахването имъ, сж следнитъ:

Въ законопроекта (както ясно е казано и въ мотивитъ къмъ него) е прокаранъ принципа на „минната свобода“ т. е., че „Всѣкому се позволява да търси кариерни материали върху свободни държавни, общински, общественни и частни мѣста и да получи известна площъ за разработка—за създаване върху тѣхъ на кариери: стопански—за експлоатиране до 5 години или индустриални — за експлоатиране до 50 год.“

Този принципъ прокаранъ въ закона значи, че градътъ Пловдивъ, съ неговитъ тепета, ще се обърне въ една голѣма кариера—за каквато нѣкои злосторници се вече готвятъ, отъ като узнаха за законопроекта.

Това още значи, че и Акционерното каменодѣлно дружество (бивше „Изида“) на което, следъ изтичане на концесията му на 31. III. 1932 год., не позволихме повече да кърти хълма Джендемъ-тепе — по силата на сжществующитъ до сега законни актове—да може то пакъ да добие право да прави опустошения—да унищожава, оголва и загрозява най-голѣмия пловдивски хълмъ — и то сега вече съ нова 50 годишна концесия.

Пловдивската община и пловдивското гражданство въ никой случай не ще допуснатъ това. Именно за това, още отъ сега, отправяме настоящата молба къмъ законодателитѣ, щото при създаване на закона—безъ да се прѣчи на общитѣ му цели—да се направятъ въ него следнитѣ изменения:

1) На чл. 24 отъ законопроекта да се даде следната редакция:

„Диренето въ пжтища, улици, площади, гробища и др. мѣста отъ общественъ интересъ, намиращи се въ *населенитѣ мѣста*, не се позволява“.

При такава редакция на чл. 24 откривание на кариери за единъ простъ и малоцененъ материалъ, какъвто е камъка (който се намира навредъ въ България, а за Пловдивско—изъ Родопитѣ и др.) не ще се позволява върху общественитѣ мѣста на селищата изобщо—въ случая и отъ Пловдивскитѣ тепета. Другъ би билъ въпроса ако на такива мѣста бихе се намѣрили руди на скъпоценн метали като: злато, сребро, платина и пр. Въ такъвъ случай, основателно и общественно-оправдателно ще е за законодателя, да си постави въпроса: кое да предпочете, кое е по ценното — материала или общественитѣ интереси - и въ посочения примѣръ да предпочете първото — скъпоценния металъ.

За простия, обаче, и малоцененъ материалъ — камъка, рушение на мѣста отъ общественъ интересъ не бива и не заслужава да се допуска.

2) Въ чл. 84, първата алинея отъ законопроекта, въ интереса на голѣми и малки единици — общежития, трѣбва да се прибави следното допълнение: „Тѣзи права не се отнасятъ до имоти изброени въ чл. 24“.

Съ това допълнение Каменодѣлното дружество въ гр. Пловдивъ, бивше „Изида“, не би имало право да тълкува, че то по новия законъ (законопроектъ) ще може да продължи изтеклата си концесия за експлоатация на кариеритѣ по хълма „Джендемъ тепе“, обявенъ за паркъ, за обществени нужди, който хълмъ вече изцѣло и усилено се залесява, а за залесяването на този и другитѣ хълмове пловдивската община и цѣлокупното пловдивско гражданство сж твърдо решени: да бжде това дѣло безусловно и решително продължено и завършено — за видимата отъ всѣкиго голѣма обществена полза.

КМЕТЪ: Б. ЗДРАВКОВЪ.